

Inregistrat T.V. 227/1999 - cu Vartan Breghelian ①
Abordarea etică a istoriei P.C.R.

Inregistrat în V. 227/1999 - cu Vartan Arslanian

Abordarea etică a istoriei P.C.R.

- Cu sfârșitul dictaturii ccauiste - adică cu cca 25 ani?
- Cu înălțarea dictaturii comuniste - în 1947 și ocupatie sovietică - adică cu cca 46 de ani?
- Cu ilegalizarea P.C.R., odată cu afilierea forței conduse la Internationale Comunistă și lausarea unui program care viza dezmembrarea statului unitar român (1924) - adică cu cca 66 de ani?

and a foot
illegalizer

P.C.R. s-a afirmat, pe scena politică a României,
ca grupare conspirativă, subversivă,
acționând dedublat și perfid, ca mitologicul Lamus.

- Platforme și lozinci demagogice, de subreptiț,
menite să atragă adepți creduli din rândul
muncitorilor, tărâurilor, intelectuelilor, minorităților etc.
- Platforme destructive, parole anti-naționale,
menite să slăbească, să distugă existența
fizică și statului național român.
atacându-i toate structurile de orgazitate: economice,
social, politice, culturale, militare, religioase, diplomatice.

- ▲ Cu conducători centrale și regionale formați din „revoluționari de profesie”, în majoritate
- de origine străină sau minoritară;
 - subvenționați de fondurile Kominternului, din tezaurul confiscat României după război;
 - cu congrese organizate peste hotare, cu rezoluții elaborate de fonduri și persoane externe;
 - cu o perpetuă schimbare a conducerii de conducere;
 - cu o presă și material propagandistic, de asemenea, editat în străinătate, sub direct control al Komintern;
 - cu o slabă aderență la rîndul marelui pe care pretindea că le reprezintă

Citarea
extraordinară
din discurs
de la

La Congresul V, honora, decembrie 1931 (4)
secretarul gen. al P.C.R., polonezul Alex. Stefanski (Gom)
constata:

„Partidul este puțin numeros; nucleul lui proletar este foarte slab; partidul este f. slab legat cu o serie de detașamente proletare hotărâtoare (minerii, petrolisti, industri. militară); partidul nu este aproape de loc legat cu cea mai numeroasă pătură [...].
mișcarea țărănească și mișcarea nat.-revoluționară [a naționalității] care se desfășoară în mare măsură în afara partidului [...]. accentuat

Această slabă legătură s-a menținut în anii următori, în ciuda, în august 1944, numărul membrilor de partid la „legalizare” nu depășea 1000 membri.

▲ Principala cauză a neaderenței la acțiunea ⑤
P.C.R. în interbelic, a fost poziția acestuia
față de integritatea, suveranitatea și independența
statului român,

în flagrantă contradicție :

- cu năzuirile poporului;
- cu Constituția și legile țării;
- cu drepturile și legitimitatea istorică
care au dus și consacrat
unitatea națională a poporului și statului român
- cu conștiința moral-politică pe care se baza.

▲ Toate congresele, plenarele, rezoluțiile, hotărârile ⑥
adoptate de P.C.R. în perioada celor 20 de ani
de ilegalitate, au avut ca leit-motiv

- lozinca subversivă a autodeterminării
asa-ziselor „popoare” a suptate de „imperialismul român
indignate la despărțirea de statul român.

- În momentele de grav pericol la adresa
integrității și unității naționale, culminând
cu amputările teritoriale impuse în vara 1940,
P.C.R. a fost singura „organizație” ~~statală~~
care a aprobat, sprijinit și s-a bucurat
de aceste grave lovituri.

▲ Cîteva extrase din documentele de bază P.C.R. care au militat pentru această trădătoare atitudine, sunt edificatoare:

▲ Congresul III, Viena, 1924 (secretar gr. Slek Kóblós) din Rezoluția în problema „națională”:

P.C.R. își asumă sprijinirea mișcărilor separatiste prin „combaterea tuturor tratatelor imperialiste de pace” - Versailles, Trianon, Neuilly -

- prin „luminarea fără încetare a maselor muncitor. românești”
- că, în „interesul vital al binumitei Rezoluții” și al
- „atingerii adevăratei mântuirii a României” ...
- trebuie sprijinit „principiul la autodeterminare a națiunilor”
pînă la despărțirea completă de statul existent,”
- P.C.R. trebuie să se lupte hotărît pentru eliberarea
Transilvaniei, Basarabiei, Bucovinei etc.

▲ Congresul IV, Lugă Harcov, 1928 (secretar gr. Vitali Holostenco)
din „Rezoluția” privind pericolul de război:

- „Imperialistii înarmază România ca s-o poată utiliza în război contra Uniunii Sovietice.”

- „Mult mai puternic decît pînă acum trebuie să desfașoare partidul leninist parola
« autodeterminare pînă la dezlipire » /.../

- „Burghezia română /.../ se silește să dorească
că moldovenii /.../ sunt români, în timp ce populația moldovenească se socotește o națiune deosebită”

- „Partidul nostru trebuie să sprijine lupta” basarabienilor
„în năzuința lor de unire cu R. S. S. moldovenească.”

▲ Congresul V, Moscova, dec. 1931 (secretar, gral. Stănescu) Stefonski-bom ⑨
din Raportul lui Stănescu:

- „... cînd am căutat explicații pt. faptul că P.C.R. este deosebit de slab în Vechiul Regat!... [ursă acestei situații este]”
- „nepriceperea partidului nostru de a lămuri aceste mase să lupta pt. autodeterminare!... fîmă la despărțirea de statul român!... [este și] „în interesul maselor muncitoare românești”

a tăușă:

- „Unul din tovarășii români s-a pornit să-mi dorească să masle muncitoare românești, și în special tăranii!... / n-ar avea nimic împotriva dacă Transilvania, Basarabia s.a. s-ar desprinde imediat de România mare” !!

▲ Acute „lozinci”, „teze”, „sarcini” ⑩
sunt constant prezente în toate documentele
illegalității P.C.R.

- fiind concertate și subordonate, de fiecare dată, „directivelor” Kominternului,
- convulsiilor politice provocate de Stalin în P.C.U.S.
- conduitei contradictorii în sinu al a diplomatiei sovietice în interbelic, culminînd cu factul de mează germano-sovietic din 1939 și anexiunile din 1940.
- dovedind olicierea integrală a P.C.R. la aceste comandamente sustinute de Internaționala Comunistă și partidele afiliate.

▲ „Scinteia”, 8 septembrie 1939 (secretar gen. P.C.R. bulgarul Boris Stefanov) (11)
articol „explicativ” privind pactul, susținut cu
citește masive din motivările emise de Stalin,
Molotov, Dimitrov :

- „Incheierea pactului de neagresiune sovieto-german
este o confirmare în plus a justetei celor expuse
de tor. Stalin și Hanușilski. /.../
Pactul este o consecință a politicii hotărâte de pace
a statului sovietic”

▲ „Lupta de clasă”, decembrie 1939:

- „Prin pactul de neagresiune /.../
Uniunea Sovietică a salvat țările Baltice
și Sud-Estul Europei
de măcelul imperialist.” (!!)

▲ Manifest al C.C. al P.C.R. din august 1940 (12)
după anexarea Basarabiei și Bucorinei de nord,
în ajunul anexării Transilvaniei nord-vestice,
prin „dictatul de la Viena” :

- „Stăpânirea imperialistă din România,
supune de mai bine de 2 decenii,
popoarele Ardealului și Dobrogei /.../”
- „P.C.R., a suferit el însuși cele mai grele lovituri
/.../ și a fost dizolvat în 1924 /.../
pentru că în programul său a înscris
lupta pentru autodeterminare,
fincă la despărțirea de statul român.” (13)

Minori Este semnificativ și relevant că (13)
în lupta pentru materializarea acestei lozinci,
„naționalitățile” amputate nu erau îndemnate
să tindă spre unirea... cu „pătrile mame”
(Ungaria sau Bulgaria) ei, cu altă „cale”,
indicată în formule ^{inițial} ambigui apoi explicite:

- „popoarele Ardealului și Dobrogei” nu vor „fugul
imperialismului român.”
- „popoarele Ardealului nu vor nici exploatarea
grofilor maghiari.”
- „Noi, P.C.R., vă chemăm la luptă sub drapelul roșu
al internationalismului proletar [...] în colaborare
cu Armata Roșie [...] sub steagul căruia au fost eliberate
popoarele Basarabiei, Bucovinei de nord și stăpânirile baltice.”
Să vă alăturem și noi să câștigăm și noi.

1. În mare parte, aceste teze eronate (14)
neconforme cu năzuințele reale ale poporului,
au fost dezavuate de documentele, de linie
ale P.C.R., după 1965... și în istoriografia
românească... care a folosit „portite deschise”
de momentele conjuncturiste cesusiste.

- Dar când? cum? și... pentru ce?

- Prin adevăruri parțiale, decupate din context,
trunchiate și falsificate prin interpretare,
- servind „clipa conjuncturistă”;
 - tezele de legitimare istorică a politicii lui Nicolae Ceaușescu;
 - cresterea monstruoasă și ridicolă a cultului
„eroului”, din fragedă copilărie, de la Scornicești;
 - dând gir pseudo-istoric celui mai aberant dictonariu.

▲ "Autocriticile" și "reabilitările" P.C.R. / succesiune 13
Linie 1965-1969...

- privind perioada ilegalității
- privind elapa conducerii P.C.R. de către Gheorghe Dej
cu dal iluzia unui reviriment moral,
speranța că P.C.R. și-a dobândit
nu numai independență politică și diplomatică
... și și dorința de a se identifica
cu măzuițele și interesele naționale ale poporului român
- și s-a crezut, într-adevăr s-a crezut o vreme,
că... este posibil acest reviriment.
- Dar... neptot s-a văzut că era o nouă
capcană diversionistă, întorsă "pe dos",
pentru a șterge poporul cu "pericolul sovietic" (!)

▲ Sîmistra farsă și-a pus în funcțiune (16)
toate resursele și procedurile experienței
"ilegaliste" ... cu chiar concursul "foștilor"
militanți care depuneau "mărturie" ...

▲ Iată de ce, linieretul care a făcut revoluția din dec '89;
aruncată și poporul care au apărut-o;
opinia publică care este hotărâtă să o consolideze;

! nu poate îngădui
ca această miraculoasă redescoperire românească
să fie pînșărită sau confiscată de P.C.R.
de P.C.R. printr-o nouă "autocritică" lasă
și "spălare pe mîini" ... cu perfida și diversionistă
armă a... a "neconștientării", a "necomplicității",
a "nevinovăției".

(12)

▲ În orice caz,
nu în meritele istorice ale perioadei interbelice
în perioada ilegalității,
își poate găsi P.C.R.
temeiuri istorice sau suport moral
pentru a-și adjudeca merite eroice
și rădăcini patriotice.

- Istoricilor de bună-credință le-a venit ceasul
să-și onoreze profesia, mult sperată și așteptată,
de a sluji adevărul...
- Sunt „documentești”, au „meditat” suficient,
~~re-meditat și re-meditat~~ gătindu-se
la acest adevăr să iasă la suprafață!